

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรคไม่ติดต่อ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยโรคไม่ติดต่อ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันโรคไม่ติดต่อซึ่งเป็นกลุ่มโรคที่เกิดจากปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง ความผิดปกติหรือการเสื่อมสภาพของร่างกาย และไม่ติดต่อไปยังบุคคลอื่น เป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร และอัตราการเสียชีวิตด้วยโรคไม่ติดต้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีการบริโภคอาหารที่มีผลเสียต่อสุขภาพ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการออกกำลังกายที่ไม่เพียงพอ ก่อให้เกิดโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการและการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชน ตลอดจนภาครัฐต้องมีภาระค่าใช้จ่ายด้านงบประมาณสำหรับการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงสมควรให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลให้มีการคุ้มครองสิทธิของประชาชน และเพิ่มกลไกการบูรณาการระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาระบบ กลไก และเครือข่ายการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต้อมีการกำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และรูปแบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและทันต่อสถานการณ์ของโรคในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนและองค์กรภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการรับรู้และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองและสร้างองค์กรเครือข่ายเฝ้าระวังและคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
โรคไม่ติดต่อ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยโรคไม่ติดต่อ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคไม่ติดต่อ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรคไม่ติดต่อ” หมายความว่า โรคที่เกิดขึ้นจากปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง ความผิดปกติ หรือความเสื่อมของร่างกาย ซึ่งไม่สามารถติดต่อไปยังบุคคลอื่นได้โดยการสัมผัสหรือเชื้อโรคหรือสารคัดหลั่งต่าง ๆ

“โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง” หมายความว่า โรคไม่ติดต่อที่มีความรุนแรงและมีความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตสูง

“โรคไม่ติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง” หมายความว่า โรคไม่ติดต่อที่ต้องมีการติดตามตรวจสอบ หรือจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

“ปัจจัยเสี่ยง” หมายความว่า สาเหตุ สถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดโรคไม่ติดต่อ

“พฤติกรรมเสี่ยง” หมายความว่า การกระทำ ความคิด หรือความรู้สึกของมนุษย์ ซึ่งตอบสนองต่อปัจจัยเสี่ยงที่เป็นต้นเหตุให้เกิดโรคไม่ติดต่อ

“ความผิดปกติหรือความเสื่อมของร่างกาย” หมายความว่า สภาวะที่เกิดขึ้นกับร่างกายของมนุษย์ซึ่งมีสาเหตุอันเนื่องมาจากปัจจัยเสี่ยงหรือพฤติกรรมเสี่ยง

“การเฝ้าระวัง” หมายความว่า การสังเกต การเก็บรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการรายงาน และการติดตามผลความรุนแรงของโรคอย่างต่อเนื่องด้วยกระบวนการที่เป็นระบบ

“การสอบสวนโรค” หมายความว่า กระบวนการเพื่อหาสาเหตุของปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง และความผิดปกติหรือความเสื่อมของร่างกาย

“มาตรการพื้นฐาน” หมายความว่า การรณรงค์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเฝ้าระวังโรคติดต่อ เพื่อส่งเสริมให้มีระบบและกลไกการเฝ้าระวังที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรเครือข่าย

“มาตรการบังคับ” หมายความว่า การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค การป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อ เพื่อให้มีอัตราการป่วยและอัตราการเสียชีวิตลดลง

“การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์และสาธารณสุขต่อมนุษย์ โดยวิธีการใด ๆ เพื่อลดความเสี่ยงและเกิดความต้านทานโรค

“ผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่สร้างขึ้นเพื่อขายแก่ผู้บริโภคโดยมีการกล่าวอ้างทางสุขภาพที่อาจก่อให้เกิดปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง และความผิดปกติหรือความเสื่อมของร่างกาย

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือให้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้เพื่อขายด้วย

“การกล่าวอ้างทางสุขภาพ” หมายความว่า การแสดงข้อความหรือฉลากที่เกี่ยวข้องกับสรรพคุณหรือคุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และให้หมายความรวมถึงสัดส่วน หรือส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องในผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปด้วย

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพเคลื่อนไหว แสง เสียง เครื่องหมาย หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจาด หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความซึ่งแสดงไว้ที่ผลิตภัณฑ์ และให้หมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับผลิตภัณฑ์นั้น

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร หรือส่วนของอาคาร และให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ อาคาร หรือส่วนของอาคารด้วย

“สถานที่ทำงาน” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ที่บุคคลใช้เป็นทำงานร่วมกัน

“เขตเฝ้าระวัง” หมายความว่า สถานที่ สถานที่ทำงาน หรือพื้นที่แห่งใดที่กำหนดให้เป็นเขตเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อ

“เขตป้องกันและควบคุม” หมายความว่า สถานที่ สถานที่ทำงาน หรือพื้นที่แห่งใดที่กำหนดให้เป็นเขตป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ

“องค์กรเครือข่าย” หมายความว่า องค์กรภาคประชาชนที่กรมควบคุมโรครับรองให้เป็นองค์กรเครือข่ายด้านการเฝ้าระวังโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อแห่งชาติ

“คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อจังหวัด

“คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อกกรุงเทพมหานคร” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อกกรุงเทพมหานคร

“เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและอาการสำคัญของโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและโรคไม่ติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง

(๒) สถานที่ สถานที่ทำงาน สถานศึกษา หรือพื้นที่แห่งใดเป็นเขตเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อ

(๓) การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับมาตรการพื้นฐาน และมาตรการบังคับ

(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนโรค และการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อ

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการ มีอำนาจประกาศกำหนดปัจจัยเสี่ยงหรือพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจมีผลต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อ อัตรการป่วย และอัตราการเสียชีวิตของประชาชนจากโรคไม่ติดต่อ

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีข้อมูลทางวิชาการที่ยืนยันได้ว่าปัจจัยเสี่ยงหรือพฤติกรรมเสี่ยงตามวรรคหนึ่งไม่มีผลต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อ อัตรการป่วย และอัตราการเสียชีวิตของประชาชนจากโรคไม่ติดต่อ ให้คณะกรรมการด้านวิชาการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อประกาศยกเลิกปัจจัยเสี่ยงหรือพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว

มาตรา ๗ ในกรณีที่ข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค หรือการรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ มีการพาดพิงถึงตัวบุคคลทั้งที่ระบุตัวได้หรือไม่สามารถระบุตัวได้ จะต้องเก็บเป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อ ทั้งนี้ การประมวลผลดังกล่าวจะต้องเหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ในการป้องกันและควบคุมโรค

เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่ออาจขอเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง การรักษา การป้องกัน หรือการควบคุมโรคไม่ติดต่อ ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๒

คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อแห่งชาติ

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านโรคไม่ติดต่อ และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อ จำนวนห้าคน

(๔) กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเครือข่ายจำนวนสองคน

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคแต่งตั้งข้าราชการกรมควบคุมโรคซึ่งรับผิดชอบงานด้านโรคไม่ติดต่อจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๘ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และต้องไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๐ กรรมการตามมาตรา ๘ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๘ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีพฤติกรรมเสี่ยงเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาและเสนอนโยบายและยุทธศาสตร์การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา
- (๒) ให้คำแนะนำรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ให้คำแนะนำรัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๕

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคไม่ติดต่อกรุงเทพมหานคร ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และนโยบายและยุทธศาสตร์ตาม (๑)

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรเครือข่าย และการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปให้เข้าใจถึงปัจจัยเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อ

(๖) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติตาม (๔)

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการด้านวิชาการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) อธิบดีกรมควบคุมโรค เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านโรคไม่ติดต่อและด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อ

ให้ผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคแต่งตั้งข้าราชการกรมควบคุมโรคซึ่งรับผิดชอบงานด้านโรคไม่ติดต่อ จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการออกประกาศตาม
มาตรา ๕

(๒) ให้คำแนะนำรัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๖

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการและคณะกรรมการด้านวิชาการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
เพื่อพิจารณาวินิจฉัยหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการ
ด้านวิชาการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะกรรมการด้านวิชาการและคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๓
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ
คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้
ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือวัตถุใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการ
พิจารณาได้

มาตรา ๑๘ ให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ
คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแนวปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ (๑) และ (๔) เสนอ
ต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ การจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแนวปฏิบัติดังกล่าวให้คำนึงถึงหลักการ
มีส่วนร่วมของประชาชนด้วย

(๒) ประสานงาน ติดตาม ประเมินผล และร่วมมือกับคณะกรรมการโรคติดต่อ
จังหวัด คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร องค์กรเครือข่าย หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงาน
ของเอกชน เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคไม่ติดต่อ

(๓) สนับสนุนข้อมูลวิชาการให้แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ และ
คณะอนุกรรมการ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์ และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเฝ้า
ระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคไม่ติดต่อ

(๕) เป็นศูนย์กลางฐานข้อมูลเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุม
สภาวะการณ์ของโรคไม่ติดต่อ และดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าว

(๖) วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ในการก่อหรืออาจก่อให้เกิดโรค
ไม่ติดต่อ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ
มอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมควบคุมโรค

หมวด ๓

คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อจังหวัดและคณะกรรมการโรคไม่ติดต่อกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการโรคไม่ติดต่อจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเก้าคน ได้แก่ อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด พาณิชยจังหวัด แรงงานจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๓) นายกเทศมนตรี จำนวนหนึ่งคน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดซึ่งรับผิดชอบงานด้านโรคไม่ติดต่อ จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการโรคไม่ติดต่อกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเอ็ดคน ได้แก่ รองปลัดกรุงเทพมหานคร คนหนึ่งซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครมอบหมาย ผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกรมการค้าภายใน ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้รองอธิบดีกรมควบคุมโรคซึ่งอธิบดีกรมควบคุมโรคมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรมควบคุมโรค ซึ่งรับผิดชอบงานด้านโรคไม่ติดต่อ จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคไม่ติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดหรือในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแนวปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ (๑) และ (๔)

(๒) รายงานสถานการณ์โรคไม่ติดต่อซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการด้านวิชาการ

(๓) ให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานงาน และติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรเครือข่าย และการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ให้เข้าใจถึงปัจจัยเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อ

(๕) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือวัตถุใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการโรคไม่ติดต่อจังหวัดและคณะกรรมการโรคไม่ติดต่อกรุงเทพมหานครให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อ

มาตรา ๒๓ เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรเครือข่าย ให้องค์กรภาคเอกชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อ และมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าวมีสิทธิได้รับการรับรองเป็นองค์กรเครือข่ายตามพระราชบัญญัตินี้

การขอการรับรอง การรับรอง และการดำเนินการขององค์กรเครือข่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ องค์กรเครือข่ายที่ได้รับการรับรองตามมาตรา ๒๓ อาจได้รับเงินอุดหนุน ความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนจากรัฐในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำมีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานด้านการเฝ้าระวัง

(๒) การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสาร เพื่อสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคไม่ติดต่อ

(๓) การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมมาตรการพื้นฐานตามพระราชบัญญัตินี้

การได้รับเงินอุดหนุน ความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนจากรัฐตามวรรคหนึ่ง และการรายงานผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่องค์กรเครือข่ายดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่ดำเนินการหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ หรือไม่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อ หรือไม่รายงานเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจยกเลิกการรับรองหรือระงับการให้เงินอุดหนุน ความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนให้แก่องค์กรเครือข่ายนั้นได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ต้องคัดกรหรือย้ายพบปัจจัยเสี่ยงหรือพฤติกรรมเสี่ยงในสถานที่ทำงาน สถานศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐ ให้รายงานเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อโดยเร็ว

ในกรณีที่แพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาลในสถานบริการพบปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง หรือความผิดปกติหรือความเสื่อมของร่างกายในลักษณะที่ก่อให้เกิดโรคไม่ติดต่อ ให้รายงานเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อโดยเร็ว

เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือพบปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง ความผิดปกติหรือความเสื่อมของร่างกายในลักษณะที่ก่อให้เกิดโรคไม่ติดต่อในพื้นที่รับผิดชอบ หรือพบว่าประชาชนในพื้นที่เป็นโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น ให้รายงานอธิบดีโดยเร็ว

การรายงานตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๗ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงหรือมีรายงานตามมาตรา ๒๖ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้สถานที่ สถานที่ทำงาน สถานศึกษา หรือพื้นที่แห่งใดเป็นเขตเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับมาตรการพื้นฐานในการเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อให้สถานบริการ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรเครือข่ายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) รณรงค์และเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการหรือข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อ และเพื่อสร้างจิตสำนึกของประชาชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคไม่ติดต่อ

(๒) จัดให้มีระบบและกลไกการเฝ้าระวังที่เหมาะสม

(๓) ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมมาตรการพื้นฐานตาม

(๑) หรือ (๒)

หมวด ๕

การป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ

มาตรา ๒๘ เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อได้รับรายงานตามมาตรา ๒๖ ให้เจ้าพนักงานโรคไม่ติดต่อในพื้นที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือขอข้อมูล การกล่าวอ้างทางสุขภาพ หรือตัวอย่างของผลิตภัณฑ์จากสถานบริการ สถานศึกษา หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดโรคไม่ติดต่อ

(๒) สอบสวนโรคและรายงานข้อมูลต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้อธิบดีทราบโดยเร็ว

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏผลการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงหรือมีรายงานการสอบสวนโรคตามมาตรา ๒๘ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้สถานที่ สถานทำงาน สถานศึกษา หรือพื้นที่แห่งใดเป็นเขตป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับมาตรการบังคับในการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อในเขตป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ ดังต่อไปนี้

(๑) การให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชการส่วนท้องถิ่น หรือสถานบริการดำเนินการรณรงค์ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ลดการบริโภคหรือจำกัดการขายผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อในเขตป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ

(๒) การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคไม่ติดต่อ

(๓) การดำเนินการอื่นเพื่อป้องกันหรือควบคุมโรคไม่ติดต่อ

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อลดความรุนแรงของสถานการณ์โรคไม่ติดต่อที่มีผลกระทบต่อสาธารณะหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรการบังคับในเขตป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อตามมาตรา ๒๙ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามขายผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดโรคไม่ติดต่อ และให้เจ้าของผลิตภัณฑ์จัดเก็บผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ได้จำหน่ายกลับคืน หรือเรียกคืนผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

(๒) ให้เจ้าของผลิตภัณฑ์แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์และการกล่าวอ้างทางสุขภาพเพื่อไม่ให้มีปัจจัยเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดโรคไม่ติดต่อ

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อจากผลิตภัณฑ์ที่มีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดโรคไม่ติดต่อ ให้อธิบดีดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานกับเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

(๒) ประสานกับเลขาธิการคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เพื่อดำเนินการให้ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นสินค้าควบคุม และกำหนดราคาซื้อหรือราคาจำหน่ายสินค้าควบคุม ให้ผู้ซื้อซื้อในราคาไม่ต่ำกว่าราคาที่กำหนด หรือตรึงราคาไว้ในราคาใดราคาหนึ่ง ตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ

(๓) ประสานกับเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อดำเนินการควบคุมผลิตภัณฑ์นั้นตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

หมวด ๖
เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ

มาตรา ๓๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือมีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจงเอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือวัตถุใดที่จำเป็น เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ

(๒) เข้าไปในพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๓) เก็บตัวอย่างของผลิตภัณฑ์มาเพื่อการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดโรคไม่ติดต่อ

เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อดำเนินการใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ รวมทั้งวิธีการปฏิบัติหน้าที่ และคุณสมบัติของเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อแต่ละตำแหน่งหรือแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๓ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ตามสมควร

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือ วัตถุใดตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๑๗ หรือตามที่คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคไม่ติดต่อกรุงเทพมหานครมีคำสั่ง ตามมาตรา ๒๑ (๕) หรือตามที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคไม่ติดต่อมีหนังสือตามมาตรา ๓๒ (๑) โดยไม่มี เหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุม โรคไม่ติดต่อตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวตามสมควร ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติ บุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๔๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดี ตีกรมควบคุมโรคหรือผู้ซึ่งอธิบดีตีกรมควบคุมโรคมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อแห่งชาติประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) และ (๒) และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็น กรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการโรคไม่ติดต่อแห่งชาติไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๘ (๓) และ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคแต่งตั้งข้าราชการกรมควบคุมโรค ซึ่งรับผิดชอบงานด้านโรคไม่ติดต่อจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๓ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี